

Főoldal > ... > Családi Ügyek, Öröklés > Házasság Felbontása És Különválás > Croatia

Házasság felbontása és különválás

 Horvátország

Tartalomszolgáltató:

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Melyek a házasság felbontásának feltételei?

A házasságot felbontó bírósági határozat meghozatalának feltétele, hogy az arra jogosult (kereshetőségi joggal rendelkező) személy vagy személyek a házasság felbontása iránti (polgári peres vagy nemperes) bírósági eljárást indítsanak a családjogi törvény (*Obiteljski zakon*) (*Narodne Novine* 103/15., 98/19., 47/20., 49/23. és 156/2023 sz.) 50., 369. és 453. cikkében foglalt rendelkezések alapján. Ha a házastársaknak közös kiskorú gyermeke van, a házasság közös megegyezésen alapuló felbontása iránti kérelemhez csatolni kell a megfelelő igazoló dokumentumokat (a kötelező tanácsadásról készült jelentést és a közös szülői felügyeletre vonatkozó tervet – a családjogi törvény 456. cikkével összefüggésben értelmezett 55. cikke). Hasonló rendelkezések alkalmazandók abban az esetben, ha a házastársaknak közös kiskorú gyermekük van, és csak az egyik házastárs nyújt be a házasság felbontása iránti kérelmet (szintén csatolni kell a kötelező tanácsadásról készült jelentést – a családjogi törvény 379. cikkével összefüggésben értelmezett 57. cikke).

Ezért a házasság közös megegyezéssel történő felbontására irányuló közös kérelem benyújtása előtt vagy azt megelőzően, hogy az egyik házastárs házassági bontóperet kezdeményezne, a közös kiskorú gyermekekkel rendelkező házastársaknak kötelező tanácsadás iránti kérelmet kell benyújtaniuk a Horvát Szociális Munka Intézet (*Hrvatski zavod za socijalni rad*) azon regionális irodájához, amelynek illetékességi területén a gyermek állandó vagy ideiglenes lakcímmel rendelkezik, vagy ahol a házastársak legutóbbi közös állandó vagy ideiglenes lakcíme található (a családjogi törvény 321., 322. és 323. cikke).

2 Melyek a házasság felbontásának jogalapjai?

A házasság felbontásának feltételeit a családjogi törvény 51. cikke szabályozza. Az említett jogszabályi rendelkezések alapján a bíróság akkor bontja fel a házasságot, ha:

1. a házastársak a házasság közös megegyezéssel történő felbontása iránti kérelmet nyújtanak be;
2. a bíróság megállapítja a házasság súlyos és helyrehozhatatlan megromlását; vagy
3. egy év eltelt a házassági életközösség megszűnése óta.

3 Melyek a házasság felbontásának jogkövetkezményei

3.1 a házasfelek közötti személyi jogi viszonyra (pl. a vezetéknevre) vonatkozóan?

A házasság megszűnésének egyik jogkövetkezménye, hogy megszűnnek a házastársak egymással szembeni jogai és kötelezettségei (a családjogi törvény 30–33. cikke). A családjogi törvény kifejezetten úgy rendelkezik, hogy a házasság (érvénytelenítés vagy felbontás útján történő) megszüntetése esetén a volt házastársak továbbra is viselhetik a házasság megszűnésének időpontjában viselt vezetéknevüket (a családjogi törvény 48. cikke).

3.2 a házasfelek vagyonának megosztására vonatkozóan?

A házastársi vagyonközösség (megegyezés vagy bírósági megszüntetés útján nemperes eljárásban történő)

megszűnése előtt leggyakrabban a vagyonszövetségbe tartozó jogoknak és vagyontárgyaknak az egyik vagy a másik házastárs különvagyonaiba tartozó jogoktól és vagyontárgyaktól történő elkülönítése (a háromféle vagyonszövetség megkülönböztetése) okoz problémát. Ezeket a kérdéseket a családjogi törvény vonatkozó rendelkezései (34–39. és 43–46. cikke) alapján polgári eljárás során lehet rendezni, ha a házastársak nem tudtak egyezséget kötni a vagyonszövetség tekintetében (házassági vagyonszövetség – a családjogi törvény 40–42. cikke), és ennek során a tulajdonjogról és egyéb dologi jogokról szóló törvény (*Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima*), a kötelmi jogról szóló törvény (*Zakon o obveznim odnosima*), az ingatlan-nyilvántartási törvény (*Zakon o zemljišnim knjigama*), a társasági törvény (*Zakon o trgovačkim društvima*), a végrehajtási törvény (*Ovršni zakon*) és a polgári eljárásjogi törvény (*Zakon o parničnom postupku*) rendelkezései is irányadóak (a családjogi törvény 38., 45. és 346. cikke).

3.3 a házaspár kiskorú gyermekeire vonatkozóan?

A házasság megszűnésének a kiskorú gyermekekre vonatkozó jogkövetkezményei számos fontos kérdést érintenek: melyik szülővel fog élni a gyermek a házasság megszűnése után; a gyermek kapcsolattartása a különélő szülővel; gyermektartás; valamint a szülői felügyelet körébe tartozó egyéb kérdések elintézésének módja (idetartozik például a gyermek képviselője, jogi ügyeinek intézése, vagyonszövetségének kezelése és az arról való rendelkezés, valamint a gyermek oktatása és egészsége). A házastársak a házasság felbontásának fenti jogkövetkezményei tekintetében megállapodhatnak (a közös szülői felügyeletről szóló törvényben), amely esetben a házasság felbontására irányuló egyszerűbb és gyorsabb, peren kívüli eljárást kezdeményezhetnek (a családjogi törvény 52., 54–55., 106. és 453–460. cikke). Ha a házastársak nem készítik el olyan közös szülői felügyeleti tervet, amely tartalmazza a megállapodásukat a házasság felbontásának fent említett jogkövetkezményeiről, az említett kérdésekről a bíróság automatikusan határoz a kereset benyújtásával megindított házassági bontóperben (a családjogi törvény 53–54., 56–57. és 413. cikke). Azonban a szülők a házassági bontóper során megállapodásra juthatnak a házasság felbontásának jogkövetkezményei tekintetében. Ebben az esetben a bíróság a szülők megállapodása alapján hozza meg a határozatát, ha megítélése szerint a megállapodás a gyermek mindenek felett álló érdekét szolgálja (a családjogi törvény 420. cikkével összhangban értelmezett 104. cikkének (3) bekezdése).

3.4 a másik házaspár felé fennálló tartásdíj-fizetési kötelezettségre vonatkozóan?

A családjogi törvény lehetővé teszi a házastárs számára, hogy a házasság felbontására irányuló per lezárulta előtt tartás iránti kérelmet terjesszen elő. Ha a házasság felbontására irányuló per során nem terjesztettek elő tartás iránti kérelmet, a volt házastárs a házasság megszűnését követő hat hónapon belül tartás iránti kérelmet nyújthat be, feltéve, hogy a tartásra vonatkozó jogi feltételek a házasság felbontására irányuló főtárgyalás lezárásakor fennálltak, és továbbra is teljesültek a tartás megállapítására irányuló főtárgyalás befejezéséig (a családjogi törvény 295–301. és 423–432. cikke). A tartás megállapításának jogi feltétele, hogy a tartás iránti kérelmet benyújtó házastárs ne rendelkezzen az önmaga eltartásához szükséges eszközökkel, illetve ne legyen képes a vagyonszövetségéből ilyen eszközökre szert tenni, valamint hogy munkaképtelen legyen, vagy ne tudjon munkát találni, továbbá hogy az a házastárs, aki ellen a kérelmet benyújtották, rendelkezzen a tartási kötelezettség teljesítéséhez szükséges forrásokkal és képességgel (a családjogi törvény 295. cikke). A tartást határozott időre kell megállapítani. A családjogi törvény 298. cikke szerint a házastárs tartási kötelezettsége legfeljebb egy évig tarthat, a házasság időtartamától és attól függően, hogy a kérelmező belátható időn belül képes-e más módon biztosítani a megélhetését. A családjogi törvény a tartási kötelezettség teljesítésének a szabályait is rögzíti. A családjogi törvény 296. cikke értelmében a tartást előre fizetett, rendszeres havi összegek formájában állapítják meg. A bíróságnak azonban lehetősége van arra, hogy az egyik házastárs vagy mindkét házastárs kérelmére az eset körülményeitől függően a kifizetés egy összegben történő teljesítését rendelje el. A családjogi törvény 302. cikke szerint a házastársak a házasság felbontása esetén tartási megállapodást is köthetnek (a családjogi törvény 302. és 470–473. cikke).

4 Mit jelent a gyakorlatban a „különválás” jogi fogalma?

A horvát családjogban nincs a „különválás” fogalmával (*zakonska rastava*) egyenértékű kifejezés. A jelenlegi jogi szabályozásban a „különválás” fogalmával analóg kifejezésnek tekinthető a „házassági életközösség megszűnése” (*prestanak bračne zajednice*). A „házassági életközösség megszűnése” akkor következik be, ha a házastársak megszüntetnek minden olyan kapcsolatot, amely egyébként a házastársak közös életére jellemző, azaz ha már nem kívánnak házastársakként élni, és nem kívánják fenntartani az életközösségüket. A „házassági életközösség megszűnése” a házassági jog körébe tartozó fogalom, mivel a családjogi törvény 51. cikke szerint a

házasság megszüntetésének egyik jogalapját képezi az a körülmény, ha a házassági életközösség megszűnése óta több mint egy év eltelt. A „házassági életközösség megszűnése” a házastársak közötti vagyoni viszonyok rendezése során is különös jelentéssel bír, mivel a családjogi törvény 36. cikke szerint a házastársak által a házassági életközösség fennállása alatt munkával szerzett vagyon (szemben a házasság időtartama alatt megszerzett vagyonnal) vagy az abból származó vagyon közös vagyonnak minősül.

5 Melyek a különválás feltételei?

A horvát családjogban nincs a „különválás” fogalmával (*zakonska rastava*) egyenértékű kifejezés. A jelenlegi jogi szabályozásban a „különválás” fogalmával analóg kifejezésnek tekinthető a „házassági életközösség megszűnése” (*prestanak bračne zajednice*). A családjogi törvény nem határozza meg a „házassági életközösség megszűnésének” feltételeit, mivel a házassági életközösség egy olyan jogi fogalom, amely a házastársak közös életének a tartalmát fejezi ki. A házassági életközösség megszűnése akkor következik be, ha a házastársak megszüntetnek minden olyan kapcsolatot, amely egyébként a házastársak közös életére jellemző, azaz ha már nem kívánnak házaspárként élni, és nem kívánják fenntartani az életközösségüket (például felhagynak az egymás közötti kommunikációval). A házassági életközösség megszűnése a gyakorlatban legtöbbször abban nyilvánul meg, hogy az egyik házastárs kiköltözik a házastársi közös lakásból, és elhagyja a házastársát.

6 Melyek a különválás jogkövetkezményei?

A horvát családjogban nincs a „különválás” fogalmával (*zakonska rastava*) egyenértékű kifejezés. A jelenlegi jogi szabályozásban a „különválás” fogalmával analóg kifejezésnek tekinthető a „házassági életközösség megszűnése” (*prestanak bračne zajednice*). A „házassági életközösség megszűnése” a házassági jog körébe tartozó fogalom, mivel a családjogi törvény 51. cikke szerint a házasság megszüntetésének egyik jogalapját képezi az a körülmény, ha a házassági életközösség megszűnése óta több mint egy év eltelt. A „házassági életközösség megszűnése” a házastársak közötti vagyoni viszonyok rendezése során is különös jelentéssel bír, mivel a családjogi törvény 36. cikke szerint a házastársak által a házassági életközösség fennállása alatt munkával szerzett vagyon (szemben a házasság időtartama alatt megszerzett vagyonnal) vagy az abból származó vagyon közös vagyonnak minősül. E rendelkezés magyarázatául az szolgál, hogy a házassági életközösség időtartama nem feltétlenül esik egybe a házasság időtartamával, különösen akkor, ha a házasság felbontására kerül sor. A házassági életközösség általában a házasság felbontására irányuló eljárás megindítása előtt szűnik meg. Ezért a házasság felbontására irányuló eljárás a „házassági életközösség megszűnését” követően is folytatódhat, és ez rendszerint így is történik (különösen, ha az eljárás során jogorvoslati lehetőségeket vesznek igénybe).

7 Mit jelent a gyakorlatban a „házasság érvénytelenítésének” jogi fogalma?

A horvát családjogban a házasság érvénytelenítésére a *poništenje braka* helyett a *poništaj braka* kifejezést használják. A „házasság érvénytelenítése” a házasság megszüntetésének egyik esete (a családjogi törvény 47. cikke), és a horvát jogrendszer által szabályozott három házassági jogvita egyikét jelenti (a családjogi törvény 369. cikke). A „házasság érvénytelenítése” abban az esetben alkalmazandó családjogi szankció, ha a házasságot a házasság érvényességére vonatkozó rendelkezések (a családjogi törvény 25–29. cikke) megsértésével kötötték meg. Kereset alapján indult polgári eljárásban állapítják meg (a családjogi törvény 369. cikke). A „házasság érvénytelenítésére” vonatkozó rendelkezéseket (a családjogi törvény 29., 49. és 369–378. cikke) a házasság érvénytelensége esetén kell alkalmazni.

8 Melyek a házasság érvénytelenítésének feltételei?

A horvát családjogban a házasság érvénytelenítésére a *poništenje braka* helyett a *poništaj braka* kifejezést használják. A házasság érvénytelen, ha azt a családjogi törvény 25–28. cikkében foglalt rendelkezésekkel ellentétesen kötötték meg, azaz ha azt kiskorúak, beszámítási képességgel nem rendelkező személyek, a személyes helyzetükre vonatkozó nyilatkozattétel tekintetében a cselekvőképességüktől megfosztott személyek, vér szerinti rokonok vagy örökbefogadás útján létrejövő rokoni kapcsolatban álló személyek kötötték, illetve ha a menyasszonynak vagy a vőlegénynek korábbi házassága vagy élettársi kapcsolata áll fenn. Az így létrejött házasságra a „házasság érvénytelenítésére” vonatkozó rendelkezések alkalmazandók (a családjogi törvény 29. cikke).

9 Melyek a házasság érvénytelenítésének jogkövetkezményei?

A horvát családjogban a házasság érvénytelenítésére a *poništenje braka* helyett a *poništaj braka* kifejezést használják. A „házasság érvénytelenítésének” jogkövetkezményeire ugyanaz a szabályozás vonatkozik, mint a házasság felbontással való megszüntetésének esetére (lásd a 3. kérdésre adott választ).

10 Létezik-e alternatív, bíróságon kívüli mód a házasság felbontásával kapcsolatos kérdések rendezésére?

A horvát jogrendszerben a házasság felbontását bírósági eljárásként szabályozzák, és nincs lehetőség a házasság felbontására bíróságon kívüli eljárásban. Azonban a családjogban érvényesülő egyik alapvető elv – amely a házasság felbontására irányuló eljárásban kiemelten fontos – a családi kapcsolatok megegyezésen alapuló rendezése, amelyre a családoknak szakmai támogatást nyújtó, illetve a családi kapcsolatok tekintetében döntést hozó valamennyi szervnek törekednie kell (a családjogi törvény 9. cikke). A családjog ezért kétféle bíróságon kívüli eljárásról rendelkezik, amelyek többek között a házasság felbontásával kapcsolatos kérdések megegyezésen alapuló rendezésére irányulnak: a kötelező tanácsadásról (a családjogi törvény 321–330. cikke) és a családjogi közvetítői eljárásról (a családjogi törvény 331–344. cikke). A kötelező tanácsadást a Horvát Szociális Munka Intézet (*Hrvatski zavod za socijalni rad*) regionális irodájának szakembereiből álló csoport végzi, és az a családtagok (például a házasság felbontására irányuló eljárást megindítani kívánó, közös kiskorú gyermekkel rendelkező házastársak) támogatásának egyik formáját jelenti, melynek célja, hogy a családi kapcsolatok tekintetében megegyezésen alapuló döntések szülessenek, különös figyelmet fordítva a gyermeket érintő családi kapcsolatok megóvására. Ez magában foglalja a közös szülői felügyeleti terv kidolgozását, amely a házasság felbontásának jogkövetkezményeiről szóló megállapodás, és amelyben részletesen meg kell határozni a következőket: a gyermek lakóhelyét és annak címét; azt az időt, amelyet a gyermek az egyik, illetve a másik szülővel fog tölteni; azt, hogy a szülők hogyan fogják tájékoztatni egymást a gyermeket érintő fontos döntésekről; azt, hogy hogyan fogják megosztani egymással a gyermekkel kapcsolatos fontos információkat; a gyermekétől különélő szülőt terhelő gyermektartásdíj összegét; valamint a jövőbeni problémák megoldásának módját. A megegyezésen alapuló határozatoknak annak a jogkövetkezményeire is ki kell terjedniük, ha nem születik megállapodás, és a gyermek személyiségi jogairól való döntés érdekében bírósági eljárás indul. A családjogi közvetítői eljárás olyan eljárás, amelynek során a felek egy vagy több családjogi közvetítő segítségével megpróbálják a családi vitát közös megegyezéssel rendezni. Az eljárás elsődleges célja a közös szülői felügyeleti terv és a gyermekkel kapcsolatos egyéb megállapodások, valamint az anyagi és nem anyagi természetű kérdésekről szóló megállapodások kidolgozása.

11 Hol nyújtsam be a házasság felbontása/különválás/házasság érvénytelenítése iránti kérelmemet? Milyen formai követelményeket kell betartanom, és milyen iratokat kell csatolnom a kérelemhez?

Ha a házastársaknak nincs kiskorú gyermekük, bármelyik házastárs bírósági eljárást kezdeményezhet a házasság felbontása iránti kereset benyújtásával, vagy a házastársak a házasság közös megegyezéssel történő felbontása iránti kérelmet benyújtásával közösen is bírósági eljárást kezdeményezhetnek (a családjogi törvény 50. cikke). Egyik fenti esetben sem kell alkalmazni a kötelező tanácsadás bíróságon kívüli eljárását – melynek során a Horvát Szociális Munka Intézet (*Hrvatski zavod za socijalni rad*) regionális irodájának szakembereiből álló csapat szakmai támogatást nyújt a családtagoknak ahhoz, hogy családi kapcsolataik tekintetében megegyezésen alapuló döntéseket hozzanak – (a családjogi törvény 321–322. cikke), és a házastársak azonnal megkezdhetik a házasság felbontására irányuló (polgári vagy peren kívüli) eljárást, amely viszonylag egyszerű és gyors. A fentiek a házasság érvénytelenítésére irányuló bírósági eljárásokra is vonatkoznak abban az esetben, ha a házastársaknak nincs közös kiskorú gyermekük.

A kiskorú gyermekkel rendelkező házastársak esetében, bármelyik házastárs bírósági eljárást kezdeményezhet a házasság felbontása iránti kereset benyújtásával, vagy a házastársak a házasság közös megegyezéssel történő felbontása iránti kérelmet benyújtásával közösen is bírósági eljárást kezdeményezhetnek (a családjogi törvény 50. cikke). A házasság felbontására irányuló eljárás (kereset vagy a házasság közös megegyezéssel történő felbontása iránti kérelem benyújtásával történő) megindítása előtt azonban a közös kiskorú gyermekkel rendelkező házastársaknak bíróságon kívüli kötelező tanácsadáson kell részt venniük. Ez a szakmai támogatás

egy formája, amelyet a családi kapcsolatokra vonatkozó, közös megegyezésen alapuló döntések meghozatala érdekében nyújt a Horvát Szociális Munka Intézet (*Hrvatski zavod za socijalni rad*) azon regionális irodájának a szakembereiből álló csapat, amelynek illetékességi területén a gyermek állandó vagy ideiglenes lakcímmel rendelkezik, vagy ahol a házastársak legutóbbi közös állandó vagy ideiglenes lakcíme található (a családjogi törvény 321–322. cikke). E szabály célja, hogy szakmai támogatást biztosítson a házastársaknak többek között a közös szülői felügyeleti terv kidolgozásával kapcsolatban, amely a házasság felbontásának jogkövetkezményeiről szóló megállapodás, és amelyben részletesen meg kell határozni a következőket: a gyermek lakóhelyét és annak címét; azt az időt, amelyet a gyermek az egyik, illetve a másik szülővel fog tölteni; azt, hogy a szülők hogyan fogják tájékoztatni egymást a gyermeket érintő fontos döntésekről; azt, hogy hogyan fogják megosztani egymással a gyermekkel kapcsolatos fontos információkat; a gyermekétől különélő szülőt terhelő gyermektartásdíj összegét; valamint a jövőbeni problémák megoldásának módját. A szülők a közös szülői felügyeleti tervet elkészíthetik a kötelező tanácsadás keretében, illetve azt önállóan vagy családjogi közvetítői eljárás során is kidolgozhatják (a családjogi közvetítői eljárás olyan bíróságon kívüli eljárás, amelynek során a házastársak egy vagy több családjogi közvetítő segítségével megkísérik közös megegyezéssel rendezni a családi kapcsolataikból eredő jogvitákat – a családjogi törvény 331. cikke). Ha közös szülői felügyeleti tervet készítettek, a házastársak a házasság felbontására irányuló egyszerűbb és gyorsabb, peren kívüli eljárást is igénybe vehetik, amely kérelem benyújtásával indítható meg (a családjogi törvény 52., 54–55., 106. és 453–460. cikke). A közös kiskorú gyermekkel rendelkező házastársak a házasság közös megegyezéssel történő felbontása iránti kérelemhez kötelesek csatolni a családjogi törvény 324. cikkében említett kötelező tanácsadásról szóló jelentést és a családjogi törvény 106. cikkében említett közös szülői felügyeleti tervet (a családjogi törvény 456. cikke).

Ha a házastársak nem készítenek olyan közös szülői felügyeleti tervet, amely tartalmazza a megállapodásukat a házasság felbontásának fent említett jogkövetkezményeiről, az említett kérdésekről a bíróság automatikusan határoz a kereset benyújtásával megindított házassági bontóperben (a családjogi törvény 53–54., 56–57. és 413. cikke). Ha a házastársaknak közös kiskorú gyermekük van, a házasság felbontása iránti keresethez kötelesek csatolni a családjogi törvény 324. cikkében említett kötelező tanácsadásról szóló jelentést.

12 Igénybe veheték-e költségmentességet az eljárás költségeinek fedezésére?

A horvát jogrendszerben az ingyenes jogi segítségnyújtással kapcsolatos kérdéseket, valamint a bírósági eljárásokkal kapcsolatos költségmentesség és illetékmentesség lehetőségét az ingyenes jogi segítségnyújtásról szóló törvény szabályozza (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*) (NN 143/2013. és 98/2019. sz.). Azok a felek, akik megfelelnek a vonatkozó jogi követelményeknek, valamennyi eljárásban jogosultak lehetnek az elsődleges jogi segítségnyújtásra, ideértve a házassági jogvitákat és az egyéb családjogi eljárásokat is (az ingyenes jogi segítségnyújtásról szóló törvény 9–11. cikke). Azok a felek, akik megfelelnek a vonatkozó jogi követelményeknek, a családjogi eljárásokban és a törvényben meghatározott egyéb eljárásokban másodlagos jogi segítségnyújtásra lehetnek jogosultak (az ingyenes jogi segítségnyújtásról szóló törvény 12–25. cikke). A költségmentesség egyes konkrét eljárások – többek között a családjogi eljárások – tekintetében történő biztosítását az ingyenes jogi segítségnyújtásról szóló törvény 13. cikkének (3) bekezdése szabályozza. Az alábbi rendelkezések kiemelt figyelmet érdemelnek:

1. az érintett személy pénzügyi helyzetének vizsgálata nélkül nyújtott másodlagos jogi segítségnyújtásra vonatkozó rendelkezések (az ingyenes jogi segítségnyújtásról szóló törvény 15. cikke);
2. a másodlagos jogi segítségnyújtás igénylésére irányuló eljárásra vonatkozó rendelkezések (az ingyenes jogi segítségnyújtásról szóló törvény 16–18. cikke);
3. a másodlagos jogi segítségnyújtás terjedelmére vonatkozó rendelkezések (az ingyenes jogi segítségnyújtásról szóló törvény 19. cikke); valamint
4. az ingyenes jogi segítségnyújtás igénylése szempontjából jelentős eljárási és egyéb kérdésekre vonatkozó rendelkezések (az ingyenes jogi segítségnyújtásról szóló törvény 20–25. cikke).

Ugyanakkor felhívjuk a figyelmet a bírósági illetékekről szóló törvény (*Zakon o sudskim pristojbama*) (NN 74/95., 57/96., 137/02., [26/03.], 125/11., 112/12., 157/13., 110/15., 118/18. és 51/23. sz.) 10. és 11. cikkére azon felek tekintetében, akik minden esetben illetékmentességben részesülnek.

13 Van-e lehetőség fellebbezésre a házasság felbontása/különválás/házasság érvénytelenítése tárgyában hozott határozat ellen?

A házasság felbontásával vagy a házasság érvénytelenítésével kapcsolatos határozattal szemben fellebbezésnek van helye. Ez a jog mindkét felet megilleti az eljárásban. A családjogi törvény nem szabályozza kifejezetten a házassági jogvitákban benyújtott fellebbezéseket. Ezzel kapcsolatban azonban a 346. cikk a polgári perrendtartásról szóló törvény (*Zakon o parničnom postupku*, NN 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. és 155/23. sz.) rendelkezéseinek vagylagos alkalmazását írja elő.

A polgári perrendtartásról szóló törvény 348. cikke az ítélettel szembeni fellebbezést, 378. cikke pedig a határozat elleni fellebbezést szabályozza. A jogorvoslati lehetőségeket illetően a családjogi törvény úgy rendelkezik, hogy a házassági jogvitákban hozott másodfokú ítéletekkel szemben nincs helye bírósági felülvizsgálatnak (a családjogi törvény 373. cikke).

14 Mit kell tennem, ha a házasság felbontása/különválás/házasság érvénytelenítése tárgyában másik tagállam bírósága által kiadott határozatot szeretnék e tagállamban elismertetni?

Az (EU) 2019/1111 rendelet 30. cikke értelmében az ilyen határozatokat Horvátországban külön eljárás nélkül elismerik.

Ezenkívül nincs szükség külön eljárásra ahhoz, hogy egy tagállam anyakönyvi nyilvántartását módosítsák egy másik tagállamban hozott, a házasság felbontására, a különválásra vagy a házasság érvénytelenítésére vonatkozó határozat alapján, amely ellen az említett tagállam joga szerint további jogorvoslati lehetőség nem áll rendelkezésre.

15 Melyik bírósághoz kell fordulnom, ha a házasság felbontása/különválás/házasság érvénytelenítése tárgyában másik tagállam bírósága által kiadott határozat elismerését szeretném kifogásolni? Milyen eljárás alkalmazandó ilyen esetben?

A határozat elismerése vagy elismerésének megtagadása iránti kérelmeket (a Brüsszel IIa. rendelet 21. cikkének (3) bekezdése) az illetékes városi bírósághoz (*općinski sud*) kell benyújtani. Ebben az esetben a Brüsszel IIa. rendelet III. fejezetének 2. szakaszában foglaltak irányadók.

A Brüsszel IIa. rendelet 33. cikke szerinti jogorvoslati kérelmet, vagyis a fellebbezést a határozatot hozó elsőfokú bíróságon (a fent említett lista szerinti városi bíróságon) keresztül kell benyújtani a másodfokú bírósághoz (a megyei bírósághoz [*županijski sud*]).

16 Mely jogszabályokat alkalmazza a bíróság olyan házastársak közötti bontóperben, akik nem ebben a tagállamban élnek, vagy akiknek állampolgársága különböző?

Ha a házastársak megválasztották a házasság felbontására alkalmazandó jogot, a következők valamelyike alkalmazandó: annak az országnak a joga, amelyben az alkalmazandó jog megválasztásakor mindkét házastárs szokásos tartózkodási helye található; annak az országnak a joga, amelyben az utolsó közös szokásos tartózkodási helyük volt, ha az egyikük szokásos tartózkodási helye továbbra is az adott országban található; annak az országnak a joga, amelynek az alkalmazandó jog megválasztásakor legalább az egyik házastárs az állampolgára; a horvát jog (a nemzetközi magánjogról szóló törvény [*Zakon o međunarodnom privatnom pravu*] 36. cikke, NN 101/17. és 67/23. sz.). Ha a házastársak nem választották meg az alkalmazandó jogot a nemzetközi magánjogról szóló törvény 36. cikkével összhangban, a házasság felbontására a következők

valamelyike alkalmazandó:

1. annak az országnak a joga, amelyben a házasság felbontására irányuló eljárás megindításakor mindkét házastárs szokásos tartózkodási helye található;
2. annak az országnak a joga, amelyben az utolsó közös szokásos tartózkodási helyük volt, ha az egyikük szokásos tartózkodási helye továbbra is az adott országban található;
3. annak az országnak a joga, amelynek a házasság felbontására irányuló eljárás megindításakor a házastársak az állampolgárai;
4. a horvát jog.

Ez a webhely az [Európa Önökért](#) portál része.

Örömmel vesszük [visszajelzését](#) arról, hogy hasznosnak találta-e az oldalon szereplő információkat.

■ Last update: 09/12/2024

Ennek a lapnak a különböző nyelvi változatait az Európai Igazságügyi Hálózat tagállami kapcsolattartói tartják fenn. Az Európai Bizottság szolgálata készíti el a fordításokat a többi nyelvre. Előfordulhat, hogy az eredeti dokumentumon az illetékes tagállami hatóság által végzett változtatásokat a fordítások még nem tükrözik. Sem az Európai Igazságügyi Hálózat, sem a Bizottság nem vállal semmilyen felelősséget, illetve kötelezettséget az e dokumentumban közzétett vagy hivatkozott információk és adatok tekintetében. Az ezen oldalért felelős tagállam szerzői jogi szabályait a Jogi nyilatkozatban tekintheti meg.